

як тлінна мить коли немає світу
як щось чуже – одвічна самота
або це кров яку було пролито
щоб правда відцвітала світова

а ти ідеш та кожна суть чужа
чужі стеги чужі тобі дороги
і мить земна тепер не ожива
і ця земля для тебе чужина

Квітень, 2022

* * *

Вертаюсь до тієї миті
до спротиву душевного ества
коли душа із юності прошита
як згорточок сільського полотна

Душа – складна будова світу
відлуння днів блукає в самоті
і вже печаллю душу не зігріти
і не почути дзвін у самоті

Прокинутись забути сенс буття
і тільки мить зостанеться єдина
на те щоб не відчути каяття
тобі в житті чужа мені людино

Ти не відчула любовців і втіхи
як не відчула горя і біди
прокотиться одне-єдине лихо
але українське серце оминє...

Березень, 2022